

Til § 10

Udenrigsministeriet

Under henvisning til finansudvalgets skrivelse af 4. november 1987 (BIL.NR. 10.05) vedrørende multilateralt fagligt samarbejde med udviklingslandene fremsendes hoslagt i 40 eksemplarer de ubedte oplysninger.

UDENRIGSMINISTERIET

Den 13. november 1987

Spørgsmål:

»I fortsættelse af det af udvalget stillede spørgsmål 2 spørges, i hvilket omfang og på hvilken måde der med henblik på at reducere misforholdet mellem Danmarks bidrag og omfanget af de multilaterale organisationers indkøb i giverlandet gøres en indsats for at påvirke organisationerne til i højere grad at placere rekvisitioner på tjeneste- og vareydelse i Danmark«.

Svar:

Det er vanskeligt at give en præcis beskrivelse af forholdet mellem Danmarks bidrag og leverancer til projekter finansieret af de multilaterale organisationer. Danmarks bidrag til f.eks. FN-organisationerne indbetales løbende. Derimod har bidragene til udviklingsbankerne i vidt omfang form af indbetalte kapitalandele og garantitilsagn, der danner grundlaget for institutionernes låntagning på det internationale kapitalmarked, som finansierer hovedparten af aktiviteterne.

Danmarks andel af de internationale organisationers indkøb er væsentlig mindre end de danske bidrag. Det gælder især i forhold til FN-systemet og Den europæiske Udviklingsfond.

Der er flere grunde til, at virksomheder fra de større industrilande opnår hovedparten af ordrerne.

For det første er der en række produkter, der anvendes i forbindelse med udviklingsprojekter, som ikke produceres i Danmark. For det andet forestås mange indkøb direkte af de pågældende udviklingslande, som ofte har et traditionelt samarbejde med virksomhederne i de industrilande, der tidligere har været kolonimagter. Disse virksomheder kan ofte henvise til referenceprojekter i det enkelte u-land og kan uden vanskeligheder levere reservedele og opfølgende service, ligesom bibeholdte standarder og normer m.v. kan medvirke til at forbedre sådanne virksomheders konkurrenceevne. Hertil kommer, at mange beslutningstagerne i udviklingslandene har fået deres uddannelse i de tidligere kolonimagter og således har et særligt indgående kendskab til deres leverancemuligheder.

Det spiller antagelig en rolle, at danske virksomheder ofte er små i international målestok og derfor ikke i besiddelse af de ressourcer, der er påkrævet for dels på et tidligt tidspunkt at skabe de fornødne kontakter, dels at vedligeholde disse gennem den ofte meget langvarige fase, der ligger forud for leverancer til projekter, der finansieres af internationale organisationer.

Da hovedparten af internationale projekter udliciteres, er der kun begrænsede muligheder for direkte at påvirke indkøbene fra officiel side.